

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator												
בבא קמא-שור שנגח ד' וה'		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
שור של ישראל שנגח שור של כנעני - פטור.														לח. <
ממה נפשך? אי רעהו דוקא, דכנעני כי נגח דישאל נמי ליפטך ואי רעהו לאו דוקא, אפילו דישאל כי נגח דכנעני נחייב	אמרי:													לח. >
אמר קרא: (חכוק ג) עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוים, ראה שבע מצות שקיבלו עליהם בני נח, כיון שלא קיימו, עמד והתיר ממונן לישראל.	רבי אבהו:													לח. >
מהכא: (דברים ג) הופיע מהר פארן, מפארן הופיע ממונן לישראל.	רבי יוחנן:													לח. >
שור של ישראל שנגח שור של כנעני - פטור שור של כנעני שנגח שור של ישראל, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם, שנאמר: עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוים, ואומר: הופיע מהר פארן.	תניא נמי הכי:													לח. >
מאי ואומר?														לח. >
וכי תימא, האי עמד וימודד ארץ מבעי ליה לכדרב מתנה וכדרב יוסף, ת"ש: הופיע מהר פארן, מפארן הופיע ממונן לישראל.														לח. >
מאי דרב מתנה?														לח. >
עמד וימודד ארץ ראה וכו' - מה ראה? ראה שבע מצות שנצטוו עליהן בני נח ולא קיימום, עמד והגלה אותם מעל אדמתם.	דא"ר מתנה:													לח. >
ומאי משמע דהאי ויתר לישנא דאגלויי הוא?														לח. >
כתיב הכא: ויתר גוים, וכתיב התם: (ויקרא י"א) לנתר בהן על הארץ, ומתרגם: לקפצא בהון על ארעא.														לח. >
מאי דרב יוסף?														לח. >
עמד וימודד ארץ ראה וכו' - מה ראה? ראה שבע מצות שקיבלו עליהם בני נח ולא קיימום, עמד והתירן להם.	דא"ר יוסף:													לח. >
איתגורי אתגר? א"כ, מצינו חוטא נשכך														לח. >
לומר, שאפילו מקיימין אותן - אין מקבלין עליהן שכר.	מר בריה דרבנא:													לח. >
ולא?														לח. >
מנין שאפילו נכרי ועוסק בתורה שהוא ככהן גדול? ת"ל: (ויקרא י"ח) אשר יעשה אתם האדם וחי בהם, כהנים ולוים וישראלים לא נאמר אלא אדם, הא למדת, שאפילו נכרי ועוסק בתורה הרי הוא ככהן גדול	והתניא, ר"מ:													לח. >
אין מקבליים עליהן שכר כמצווה ועושה אלא כמי שאינו מצווה ועושה	אמרי:													לח. >
גדול המצווה ועושה יותר ממי שאינו מצווה ועושה.	דא"ר חנינא:													לח. >
וכבר שלהח מלכות רומי שני סרדיוטות אצל חכמי ישראל למדונו תורתכם, קראו ושנו ושלשו. בשעת פטירתן, אמרו להם: דקדקנו בכל תורתכם ואמת הוא, חוץ מדבר זה שאתם אומרים: שור של ישראל שנגח שור של כנעני - פטור, של כנעני שנגח שור של ישראל, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם, ממ"נ? אי רעהו דוקא, אפילו דכנעני כי נגח דישאל נמי ליפטך ואי רעהו לאו דוקא, אפילו דישאל כי נגח דכנעני לחייב ודבר זה אין אנו מודיעים אותו למלכות.	ת"ר:													לח. >
רב שמואל בר יהודה שיכבא ליה ברתא														לח. >
קום ניזל גינתמיה	אמרו ליה רבנן לעולא:													לח. >
מאי אית לי גבי נחמתא דבבלאי? דגידופא הוא, דאמרי מאי אפשר למיעבד, הא אפשר למיעבד עבדי.	אמר להו: [עולא]													לח. >
אלו הוא יהודאי גביה, א"ל: (דברים ב) ויאמר ה' אלי אל תצר את מואב ואל תתגר במלחמה, וכי מה עלה על דעתו של משה לעשות מלחמה שלא ברשות? אלא נשא משה ק"ו בעצמו, אמר: ומה מדינים שלא באו אלא לעזור את מואב, אמרה תורה: (במדבר כ"ה) צרור את המדינים והכיתם אותם, מואבים עצמן לא כל שכן. אמר לו הקב"ה: לא כשעלתה על דעתך עלתה על דעתי, שתי פרידות טובות יש לי להוציא מהן, רות המואביה ונעמה העמונית. והלא דברים ק"ו: ומה בשביל שתי פרידות טובות חס הקב"ה על ב' אומות גדולות ולא החריבן, בתו של רבי אם כשרה היא וראויה היא לצאת ממנה דבר טוב - על אחת כמה וכמה דהוה חיה.	[עולא]													לח. >
אין הקב"ה מקפה שכר כל בריה, אפילו שכר שיחה נאה, דאילו בכירה דקאמרה מואב, - אמר לו הקב"ה למשה: (דברים ב) אל תצר את מואב ואל תתגר במלחמה, מלחמה הוא דלא, הא אנגריא עביד בהו צעירה דקאמרה בן עמי, א"ל הקב"ה למשה: (דברים ב) וקרבת מול בני עמון אל תצורם ואל תתגר במלחמה, דאפילו אנגריא לא תעביד בהו.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:													לח. >

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	--

בבא קמא-שור שנגח ד' וה'		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לעולם יקדים אדם לדבר מצוה, שבשביל לילה אחת שקדמתה בכירה לצעירה, קדמתה ארבע דורות ל"ישראל: עובד, ישי, ודוד, ושלמה, ואילו צעירה עד רחבעם, דכתיב: (מלכים א' י"ד) ושם אמו נעמה העמונית.	ואמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יהושע בן קרחה:											◇	לה:
שור של ישראל שנגח שור של כותי - פטור, ושל כותי שנגח שור של ישראל, תם - משלם חצי נזק, ומועד - משלם נזק שלם.	ת"ר: [ת"ק]											◇	לה:
שור של ישראל שנגח שור של כותי - פטור, ושל כותי שנגח שור של ישראל, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם.	רבי מאיר:											◇	לה:
למימרא, דסבר ר"מ: כותים גרי אריות הן												ג	לה:
כל הכתמים הבאים מרקם - טהורים	ורמינהי: [ת"ק]											◇	לה:
מטמא, מפני שהן גרים וטועים	רבי יהודה:											◇	לה:
מבין הנכרים - טהורים												ג	לה:
מבין ישראל ומבין הכותים - ר"מ מטמא	[רבי מאיר]											◇	לה:
מטהרין, שלא נחשדו על כתמיהן	חכמים:											◇	לה:
אלמא קסבר ר"מ: כותים גרי אמת הם												ג	לה:
קנס הוא שקנס ר"מ בממונם, שלא יטמעו בהם.	רבי אבהו:											◇	לה:
ואלו נערות שיש להם קנס: הבא על המזורת, ועל הנתינה, ועל הכותית	מתיב רבי זורא:											ג	לה:
ואי ס"ד קנס ר' מאיר בממונם, ה"נ נקנסו כדי שלא יטמעו בהן												ג	לה:
כדי שלא יהא חוטא נשכר.	אביי:											◇	לה: